

II. KOKOŘÍNSKÝ KOMÁR

Šifra 8 – Rodinná oslava
Identifikátor: XEHWP

Pohodová, denní, lineární šifrovací hra
www.kokorinskykomar.cz

Milý deníčku,

dnes jsem byla na opravdu zvláštní rodinné oslavě. Můj pradědeček a prababička slavili korunovační svatbu. To znamená, že jsou svoji již dlouhých 75 let. Myslím, že po těch letech je rozum již trochu opouští. Tak například na oslavu pozvali jen ty, v jejichž žilách koluje jejich krev. Ani moje maminka tak nebyla pozvána. V pozvánce dále stálo, že každý pozvaný musí přijít v doprovodu aspoň jednoho svého rodiče. Prý děti v doprovodu rodičů tolik nezlobí a oslava tak bude klidnější. Divím se, že všichni tato pravidla dodrželi a nikdo kvůli tomu pozvání neodmítl.

V místní restauraci jsme měli rezervovaný salonek. Ještě než jsem vstoupila, ze dveří vyšel Cyril a spěchal na toalety přebalit svého syna. Jen jsem ho pozdravila a pokračovala dále. Většina hostů již byla u stolu. Posadila jsem se na volnou židli vedle Olgy. Olga se hned začala vyptávat jak je to se mnou a mým přítelem a postěžovala si, že od svých dětí se asi vnoučat nikdy nedočká. V tu chvíli vstoupila do místnosti teta Iva, která přijela se svým jediným synem a vnukem. V obavách z další konverzace s Olgou jsem se zvedla a šla si k baru pro víno. Tam seděla teta Gábina se svým bratrancelem Honzou a společně smutnili nad tím, že jejich životy bez dětí vlastně nemají smysl. Zase děti, co s nimi všichni mají? Vzala jsem si víno a vrátila se ke stolu. Uvolnilo se místo mezi Lubošem a Klárou, Honzovou neteří. Klára se ale okamžitě zvedla a někam odešla. Luboš mi řekl zajímavou věc. Tím, že je zde Adam a David, tak se tu setkává pět generací naší rodiny. Na klíně měl Davida, který dodal další zvláštnost: na oslavě byly celkem tři babičky. Najednou se ozvala hudba a do salonku vstoupily čtyři postavy v krojích. Bylo zajímavé sledovat, jak Cyril se svým bratrem Frantou tančí s dvojčaty Klárou a Evou staré české tance. Dvojčata Klára a Eva jsou si k nerozeznání podobné, nevím tedy ani, kdo s kým vlastně tančil. V čele stolu seděla prababička a pradědeček, vedle nich pak děda Bedřich a jeho jediná sestra. Právě od nich a od mého malého synovce Adama sklidili tanečníci největší potlesk. Na volné místo po Kláře si ke mě přisedla Jana. Ta si nikdy nemůže vzpomenout, jak se jmenuji já, ani žádný z mých sourozenců. Když jsem jí však připomněla své jméno, na jména obou mých bratrů si už vzpomněla sama. Poslední z hostů, kterého jsem ještě nezmínila je Míra. S tím jsem si ani nestihla popovídat, stále se totiž bavil jen se svým synovcem. Večer se pomalu chýlil ke konci a u stolu už bylo jen pár posledních hostů, zvedla jsem se tedy a šla také domů.

To je pro dnešek, můj milý deníčku, vše,

Tvá Naďa

II. KOKOŘÍNSKÝ KOMÁR

Šifra 8 – Rodinná oslava
Identifikátor: XEHWP

Pohodová, denní, lineární šifrovací hra
www.kokorinskykomar.cz

Milý deníčku,

dnes jsem byla na opravdu zvláštní rodinné oslavě. Můj pradědeček a prababička slavili korunovační svatbu. To znamená, že jsou svoji již dlouhých 75 let. Myslím, že po těch letech je rozum již trochu opouští. Tak například na oslavu pozvali jen ty, v jejichž žilách koluje jejich krev. Ani moje maminka tak nebyla pozvána. V pozvánce dále stálo, že každý pozvaný musí přijít v doprovodu aspoň jednoho svého rodiče. Prý děti v doprovodu rodičů tolik nezlobí a oslava tak bude klidnější. Divím se, že všichni tato pravidla dodrželi a nikdo kvůli tomu pozvání neodmítl.

V místní restauraci jsme měli rezervovaný salonek. Ještě než jsem vstoupila, ze dveří vyšel Cyril a spěchal na toalety přebalit svého syna. Jen jsem ho pozdravila a pokračovala dále. Většina hostů již byla u stolu. Posadila jsem se na volnou židli vedle Olgy. Olga se hned začala vyptávat jak je to se mnou a mým přítelem a postěžovala si, že od svých dětí se asi vnoučat nikdy nedočká. V tu chvíli vstoupila do místnosti teta Iva, která přijela se svým jediným synem a vnukem. V obavách z další konverzace s Olgou jsem se zvedla a šla si k baru pro víno. Tam seděla teta Gábina se svým bratrancelem Honzou a společně smutnili nad tím, že jejich životy bez dětí vlastně nemají smysl. Zase děti, co s nimi všichni mají? Vzala jsem si víno a vrátila se ke stolu. Uvolnilo se místo mezi Lubošem a Klárou, Honzovou neteří. Klára se ale okamžitě zvedla a někam odešla. Luboš mi řekl zajímavou věc. Tím, že je zde Adam a David, tak se tu setkává pět generací naší rodiny. Na klíně měl Davida, který dodal další zvláštnost: na oslavě byly celkem tři babičky. Najednou se ozvala hudba a do salonku vstoupily čtyři postavy v krojích. Bylo zajímavé sledovat, jak Cyril se svým bratrem Frantou tančí s dvojčaty Klárou a Evou staré české tance. Dvojčata Klára a Eva jsou si k nerozeznání podobné, nevím tedy ani, kdo s kým vlastně tančil. V čele stolu seděla prababička a pradědeček, vedle nich pak děda Bedřich a jeho jediná sestra. Právě od nich a od mého malého synovce Adama sklidili tanečníci největší potlesk. Na volné místo po Kláře si ke mě přisedla Jana. Ta si nikdy nemůže vzpomenout, jak se jmenuji já, ani žádný z mých sourozenců. Když jsem jí však připomněla své jméno, na jména obou mých bratrů si už vzpomněla sama. Poslední z hostů, kterého jsem ještě nezmínila je Míra. S tím jsem si ani nestihla popovídat, stále se totiž bavil jen se svým synovcem. Večer se pomalu chýlil ke konci a u stolu už bylo jen pár posledních hostů, zvedla jsem se tedy a šla také domů.

To je pro dnešek, můj milý deníčku, vše,

Tvá Naďa